

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الإسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Ⲭⲟⲩⲁⲗⲣⲟⲥ

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880 فاكس:

024822580 تليفون:

Swedish – Resurrection - 2022

I Faderns, Sonens och den heliga Andens namn, en Gud. Amen.

Ekhristos Anesti, Alithos Anesti!

Jag gratulerar er alla på den ärofyllda Uppståndelsens högtid för detta år 2022. Jag gratulerar alla stift, koptiska kyrkor, och koptiska kloster i världens alla hörn. Jag gratulerar alla metropoliter, biskopar, präster och munkar. Jag gratulerar alla diakoner och kyrkostyrelseledamöter över hela världen. Jag gratulerar även alla koptiska familjer som firar den ärofyllda Uppståndelsens högtid, varje familj, far och mor. Jag gratulerar ungdomar och tjänare samt äldre och yngre. Jag gratulerar er på denna glädjefyllda högtid som vi firar varje år.

Kristus liv består av många stadier. Under Hans allmänna tjänst som varade över tre år inträffade flera stadier av mirakel, möten, undervisning och liknelser under vilka Herren Jesus Kristus träffade sina lärjungar och olika människor, både individuellt och i större grupper genom tjänsten. Ett av de viktigaste stadierna var när Han samlade sina lärjungar och gick till Caesarea Filippi i norra Palestina (Matteusevangeliet 16:13) där Han frågade dem: "Vem säger människorna att Människosonen är?", varpå de svarade Honom. Sedan ställde Han följande fråga till dem: "Och ni? Vem säger ni att jag är?" (Matteusevangeliet 16:14). Då svarade den helige Petrus: "Du är Messias, den levande Gudens Son" (Matteusevangeliet 16:16). Denna fras togs upp med olika formuleringar i samtliga fyra evangelier och skrevs in i ljuset av den ärofyllda Uppståndelsen: "Du är Messias, den levande Gudens Son" (Matteusevangeliet 16:16). Detta var ett viktigt stadium i lärjungarnas liv. Sedan berättade Han om det som skulle hända de efterföljande veckorna och månaderna, nämligen att Herren Jesus Kristus under Sitt liv i tjänsten skulle överlämnas, korsfästas, begravas och uppstå.

Därefter kom Förvandlingen (Kristi Förklaring), under vilken Han samlade tre av lärjungarna (Matteusevangeliet 17:1-13). Dessa var Petrus, Jakob och Johannes. Petrus representerar tron, Jakob representerar kämpandet och Johannes representerar den Gudomliga kärleken. På Taborberget mötte de Jesus Kristus i Moses och profeten Elias närvaro (Matteusevangeliet 17:3). En dialog fördes, vars viktigaste innehåll var: "Herre, det är gott för oss att vara här" (Matteusevangeliet 17:4). Detta anses vara en glimt av evigheten och ett ljus från evigheten. Detta var anledningen till att Petrus bad om att få göra tre hyddor för att förlänga tiden i denna ljusa och glädjefyllda miljö.

Efter Förvandlingen (Kristi förklaring), läser vi i Johannesevangeliet och de andra evangelierna, såsom den helige Markus nämnde kortfattat i sitt evangelium (Markusevangeliet 9:9), om att Människosonen skulle överlämnas, korsfästas, begravas och uppstå från de döda, varpå lärjungarna undrade: Vad innebär uppståndelsen från de döda? Uppståndelsen, mina kära, är varken en gånge händelse i dåtiden eller enbart en historisk händelse.

Vårt firande av den ärofyllda Uppståndelsen är inte endast ett firande som utspelade sig förr i tiden och som nu är avslutat. Uppståndelsen är en sann början på den mänskliga existensen. Det är människans återfödelse efter att synden tagit över henne och blivit hennes fall med döden som konsekvens. Uppståndelsen kom för att segra, såsom den helige aposteln Paulus beskrev: "Du död, var är din seger? Du död, var är din udd?" (Första Korintierbrevet 15:55). Herrens Uppståndelse skiljer sig fullständigt från alla andra uppståndelsemirakel genom vilka Jesus uppväckte döda, såsom Nains änkas son eller Jairus dotter, eller Lasarus uppväckande trots att han låg i graven under fyra dagar. Kristus Uppståndelse skiljer sig fullständigt eftersom det är uppståndelsen av människans existens. Det är en ny början för människoliv och en välsignelse för de som gläds av denna Uppståndelse.

Jag skulle vilja göra er sällskap vid Uppståndelsens allra sista scener. Den första är vid korset. Det är en scen fylld av smärta, sorg och många plågor. Vi har tagit oss igenom Stilla veckan med alla dess läsningar, toner och melodier, tillsammans med en bekantskap och ett liv med Frälsaren timme för timme. Stadiet vid korset var ett smärtsamt stadium men det slutar vid graven. Kristus korsfästes på korset under Pontius Pilatus ledning, såsom vi uttrycker i Trosbekännelsen. Sedan begravdes Han i en ny grav där ingen tidigare hade varit. Graven blev det slutliga stadiet där alla drömmar avslutas, ett stadium utan hopp, ett stadium av död. Trots att detta stadium endast varade i tre dagar, var dessa tre dagar fyllda av rädsla, panik och skräck. När vi läser de fyra Evangelierna, upplever vi dessa rädsor. Även lärjungarna själva kände stor rädsla och panik, men Gud lät de inte sjunka i djup förtvivlan utan på tredje dagen vid söndagens gryning uppstod Han från de döda. "Han är inte här, han har uppstått!" (Lukasevangeliet 24:6). I Johannesevangeliet står det: "Och lärjungarna blev glada när de såg Herren" (Johannesevangeliet 20:20). Denna glädje var Uppståndelsens glädje som människan gläds och jublar över.

I början på varje dag går vi upp från sömnen och i början på varje lovsång ber vi: "Stå upp ni ljusets barn", ni Uppståndelsens barn. Uppståndelsen blir en handling, ett liv och en daglig närvaro i människans liv. Vi lever inte Uppståndelsen enbart under högtiden, utan Uppståndelsens glädje sträcker sig och strålar genom hela vår kyrkan, alla högtider, firanden, fastor och genom hela kyrkoåret. Morgonbönen varje dag är en representation av Uppståndelsen då vi säger "genom ditt ljus, O Herre, ser vi ljuset". Varje vecka på Söndagen firar vi denna dag som Herren har gjort. Varje koptisk månad firar vi på den 29:e dagen minnet av Bebådelsen, Födelsen och Uppståndelsen. Varje år firar vi Uppståndelsens högtid, inte enbart under en dag utan firandet sträcker sig över sju veckor. Firandet fullbordas på den 50:e dagen under det vi kallar för den Helige Pingsten. Uppståndelsens firande begränsas därmed inte till en timme, en dag eller en månad utan sträcker sig över hela året. I alla våra ritualer, såsom Metanias eller prostrationer till marken, nedfaller vi till marken och säger, Herre Jesus Kristus, förbarma dig över mig syndaren. Varje gång en person nedfaller och reser sig upp, påminns denne om att Uppståndelsen är det som gav välsignelsen att stiga upp från sina synder och sina överträdelser.

Uppståndelsens glädje måste levas av alla oss. Vi måste skänka den till var och en av oss. Var och en av oss borde bidra till andras glädje. Frågan som ni alla borde ställa er är: Gör jag människor lyckliga varje dag? Kan jag göra det genom mitt liv eller genom betydelsen av den ärofyllda uppståndelsen inom mig? Eller genom min relation med Kristus och genom min närvaro i kyrkan? Eller genom att utöva sakramenten? Eller genom att läsa de Heliga Skrifterna? Gör jag alla runtomkring mig glada? Skapar jag glädje? Uppståndelsen bjuder in oss till att vara en glädjekälla till alla.

Glöm inte, mina kära, att vi ofta upprepar ordet Halleluja i kyrkan. Halleluja innebär att prisa Gud, vilket innebär att glädjas. Alla våra andliga ritualer syftar till att glädja oss och att leva Uppståndelsen. Såsom jag sa till er i början av mitt tal önskade Kristus, när Han uppstod från de döda, att ge oss denna glädje i våra liv varje dag, så att vi kan sprida den, lära ut den, tillämpa den och jubla över den. Denna ärofyllda Uppståndelse är en inbjudan till den eviga glädjen. Alla våra andliga ritualer som vi framför syftar slutligen till att få oss att jubla här för att fullborda vår glädje i evigheten.

Glöm inte att vi, genom Uppståndelsen, lärde känna många olika personer. Genom Uppståndelsen gläds vi med alla karaktärer och personer som fanns inför oss under den ärofyllda Uppståndelsen. Vi gläds över den älskade Johannes, den enda lärjungen som förblev vid Kristus sida ända till korset. Kristus betrodde honom med Sin mor, Jungfru Maria. Detta var en lärdom om lojalitet och en av Uppståndelsens skildringar. Vi gläds även över Maria Magdalena, som var den första att besöka graven. Hon tittade och såg den uppståndne Kristus och kallade på Honom "Rabbuni!", vilket betyder "lärare" (Johannesevangeliet 20:16). Även detta var en lärdom om lojalitet. Under Uppståndelsens får vi även bekanta oss med den skeptiske Tomas. Jesus uppenbarade sig för Sina lärjungar i Tomas närvaro en vecka efter Uppståndelsen. Han hade uppenbarat sig flera gånger innan men Tomas var den lärjungen som bad om att få sticka fingret i Kristus spikhål och känna såret på Hans sida, varpå han ropade: "Min Herre och min Gud" (Johannesevangeliet 20:26-28).

Jag önskar att Uppståndelsens glädje ska vara för alltid i era liv, i varje kyrka och i varje stift med alla som tjänar. Jag sänder mina gratulationer till er från det älskade landet Egypten. Jag sänder gratulationerna till er på den Heliga Synodens medlemmars vägnar samt på den Koptiska ortodoxa kyrkans vägnar här i Egypten. Må vi alla glädjas av den ärofyllda Uppståndelsen. Ekhristos Anesti, Alithos Anesti!

Samadros II